

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Balsai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd) által képviselt I. rendű **alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. rendű és II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. november 12. napján kelt 62.P.22.836/2019/9. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizessen meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az alábbi helyreigazító közleményt (a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül) 5 napon belül tegye közzé a ... honlapon olyan módon, hogy a helyreigazító közlemény az eredeti ... linken a cím alatt, a lead felett legyen elérhető legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, továbbá 5 napon belül a ... kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelentesse meg a „Helyreigazítás: **felperes neve** valótlanságokat híreszteltünk” címet, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető:
„Helyreigazító közlemény:
... napján a ... online felületünkön közzétett »...« című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve szexuálisan zaklatott egy nőt, továbbá, hogy őt meg akarta erőszakolni.”
Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.800 forint

perkölséget, továbbá külön felhívásra, a felhívásban megjelölt módon és időben fizessen meg a Magyar Allamnak 36.000 forint feljegyzett eljárás i illetéket.

- [2] Ítéletének indokolásában hivatkozott az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésére, R. cikk (1), (2) és (3) bekezdésére, IX. cikk (2) és (6) bekezdésére, az Smtv. 4. és 10. §-ára, valamint a 12. § (1) bekezdésére, a Pp. 495. § (1) és (2) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére, továbbá a Kúria PK 12., 13., 14., valamint 15. számú állásfoglalásaira.
- [3] Rögzítette, hogy a per tárgyát képező cikk arról tájékoztatta az olvasókat, miszerint a ... interjút adó nő állítása szerint a felperes az irodája asztalán akart megerőszakolni egy nőt, és ismerteti a televízióműsor azon tartalmát is, hogy a nő elmondása szerint a felperes korábban többször is zaklatta őt szexuálisan.
- [4] Megállapította, hogy a perbeli cikk híresztelést valósított meg, amikor egy médiaszolgáltató műsorában elhangzottakat ismertette. A PK 14. számú állásfoglalásra is tekintettel az alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk a híresztelt tények valóságát, azonban bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő.
- [5] Az alperesek választási kampányra vonatkozó védekezését érintően kiemelte, hogy habár a cikk valóban kampányidőszakban született és egy politikusról szól, azonban a perbeli esetben nem egy társadalmi, politikai vitáról számolt be, nem a felperes politikusi tevékenységét, programját vette górcső alá. Az alperesi írás alapján legfeljebb olyan vita alakulhatott ki, hogy a felperes elkövette-e ezeket a súlyos bűncselekményeket. Erre tekintettel az alperesek nem mentesülhettek az általuk híresztelt tények valóságának bizonyítása alól.
- [6] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.
- [7] Az ítélettel szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték. A felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjára alapították.
- [8] Érelmezték, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a kifogásolt közlés megjelenésének idején a felperes ... posztért indult, választási kampány zajlott, amelynek központi témája volt az egyes jelöltek korábbi szexuális viselkedése. Nem értékelte azt sem, miszerint a felperest a cikk megjelenését követő napon személyesen kérdezték meg, aki azonban nem állt velük szóba. Közéleti kérdésnek minősülhet az egyes politikusok magánéletében bekövetkezett esemény, így a kifogásolt tartalom is az, ezért az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítási szabadság is fokozottabban érvényesül. Hivatkoztak az Alkotmánybíróság 3240/2019. (X. 17.) AB határozatban kifejtettekre, amely szerint a választási kampányban helye van a jelöltek alkalmasságáról vallott vélemények akár túlzó, felfokozott megfogalmazásának is.
- [9] Az írásukból egyértelműen kitűnik, hogy a közléseknek az a jelentéstartalma, hogy bemutassa, miszerint szexuális zaklatás vádja fogalmazódott meg a felperessel szemben a sajtóban, amelynek során egy be nem azonosítható személy nyilatkozatot tett. A kifogásolt cikkből nem az következik, hogy a felperes meg akarta erőszakolni a riport alanyát, hanem az, hogy a felperessel kapcsolatban erre vonatkozó meg nem erősített híradások jelentek meg. Ez pedig nem minősül valótlán tény híresztelésének.

- [10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen értékelte és minősítette a sérelmezett közléseket. Az alperesek által hivatkozott alkotmánybírósági határozat választási eljárásban keletkezett, választási alapelvek vizsgálata körében, így annak megállapításai nem irányadóak jelen perre. A tárgybeli közlések nem túlzó, felfokozott megfogalmazások, hanem valótlan, hamis hírek híresztelése. Az ún. fantom alanyt az I. rendű alperes meg sem kísérelte felkutatni. Egy ellenőrizetlen hírt vett át, annak tartalmát közvetítette saját olvasói felé anélkül, hogy a valóságalapjának bármilyen módon utánajárt volna.
- [11] Az alperesek fellebbezése nem megalapozott.
- [12] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [13] A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság részletesen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.
- [14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 386. § (4) bekezdése szerint annak indokai alapján hagyja helyben.
- [15] Az alperesek fellebbezésével kapcsolatosan a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az általuk hivatkozott AB határozat Indokolás [30] szerint „Mindezzel összhangban kell döntenie arról, hogy egy egyébként állító módon megfogalmazott kijelentés az alkotmányjogi mérlegelésben valóban tényállításnak minősül-e. E tekintetben a 3107/2018. (IV. 9.) AB határozat úgy fogalmazott: „ha a megnyilatkozásnak a közügyek vitája, kiváltképp a kampány sajátosságaira tekintettel észszerűen tulajdonítható olyan jelentés, amely szerint a közlést a választók az érintett múlt- vagy jövőbeli politikájára vagy a jelölt alkalmasságára vonatkozó politikai véleményként (nem pedig szó szerint) értelmezik, akkor a közéleti vita legintenzívebb szférájának szabad alakulása érdekében ebből kell kiindulni. Ez a mérlegelés tehát egyértelműen túlmutat a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági tesztrel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményének értékelését igényli. Ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor - még ha állító módon fogalmazták is meg - vélelmezhető a közlés véleményként való értelmeződése.”
- [16] A felperes által sérelmezett közlések nem politikai véleménynyilvánítások voltak, azok egyértelműen olyan tényállítások, amelyek valódi jelentését nem lehet másképpen értelmezni, mint úgy, hogy a felperes elkövette ezen - bűncselekménynek is minősülő - tetteket.
- [17] Az alperesek megalapozottan nem hivatkozhatnak arra, miszerint csupán egy lineáris médiaszolgáltatás műsorszámáról tudósítottak, mivel az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján akkor is követelhető a helyreigazítás, amennyiben a valótlan tény közlése híresztelés útján, tehát más személy által közöltek továbbításával valósul meg. Az alperesi írás pedig éppen ezt tette, megismételte a műsorszámban elhangzottakat, azok terjedésének további fórumot biztosított.

- [18] Az alperesek a saját előadásuk szerint is csak a tárgybeli írás megjelenése után keresték meg nyilatkozattétel végett a felperest, így ezen magatartásuk a helyreigazítási kötelezettség vizsgálata szempontjából relevanciával nem bír.
- [19] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a II. rendű alperest kötelezte a Pp. 499. § (1) bekezdése folytán a perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdés valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.
- [20] A II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2020. március 24.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő